

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: Obec Kralice nad Oslavou**, se sídlem Jinošovská 78, Kralice nad Oslavou, zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Bubeníčкова 42, Brno, proti **žalovanému: Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2009, č. j. 7033/560/09/89263/ENV/09, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 6. 2014, č. j. 6 A 46/2010 - 70,

### t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti **se z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího právního zástupce JUDr. Radka Ondruše, advokáta se sídlem Bubeníčкова 42, Brno.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2009, č. j. 7033/560/09/89263/ENV/09. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 29. 9. 2009, č. j. ČIŽP/46/OOH/SR01/0913583.003/09/HPS, kterým byla stěžovatelce uložena pokuta ve výši 250 000 Kč za porušení § 12 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění účinném v rozhodné době, čehož se dopustila tím, že od počátku roku 2008 do 27. 7. 2009 umožňovala navážení odpadu kategorie ostatní (O) na specifikovaný pozemek v katastrálním území Kralice nad Oslavou, přičemž pro tento pozemek nebyl vydán souhlas k provozování zařízení k nakládání s odpady.

[2] Dne 8. 9. 2014 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena kasační stížnost z téhož dne, která však neobsahovala vyličení důvodů, pro které je napadán rozsudek městského

soudu. Stěžovatelka byla proto usnesením zdejšího soudu ze dne 9. 9. 2014, č. j. 9 As 241/2014 - 21, vyzvána, aby svou kasační stížnost ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy doplnila o důvody, pro které napadá rozsudek městského soudu. Uvedené usnesení s výzvou bylo stěžovatelce doručeno dne 10. 9. 2014 a posledním dnem určené lhůty k doplnění kasační stížnosti tak byl pátek 10. 10. 2014.

[3] Dne 10. 10. 2014 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, která byla datována dnem 8. 10. 2014. Stěžovatelka zde poukázala na skutkovou i právní složitost věci, v níž se prolíná problematika správní a problematika trestní. Věc se týká řízení o složitých správních deliktech spáchaných jedním jednáním, z toho důvodu má stěžovatelka za to, že je nutno vedle judikatury správní porovnávat i judikaturu trestní. Stěžovatelka je navíc malá obec, která nemá profesionálně obsazený obecní úřad, a danou problematiku s ní nemohl její zástupce projednat mj. z důvodu komunálních voleb.

[4] Žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zamítl.

[5] Dle § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí: *„Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.“*

[6] Nynější žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti byla zdejšímu soudu doručena ve lhůtě, která byla pro doplnění stanovena, Nejvyšší správní soud se tak zabýval, zda jsou zde dány vážné důvody, pro které by měla být lhůta prodloužena. Takové důvody přitom neshledal.

[7] Stěžovatelkou tvrzenou skutkovou i právní složitost věci nehodnotí Nejvyšší správní soud jako vážný důvod pro prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti. O povaze a tudíž i složitosti věci musela mít stěžovatelka i její právní zástupce, který ji zastupoval již v řízení před městským soudem, velmi dobrou představu již od samého počátku řízení před městským soudem. Již v žalobě (v první žalobní námitce) stěžovatelka v rámci porušení zásady *ne bis in idem* poukazovala na jednočinný souběh jednání, za které byla sankcionována. Po zástupci stěžovatelky, který má povinnost jednat při výkonu advokacie svědomitě (srov. § 16 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů), bylo možno požadovat, aby se již v rámci řízení před městským soudem řádně seznámil se všemi aspekty případu, a to i případnou judikaturou.

[8] Dle § 104 odst. 4 s. ř. s. jsou v řízení o kasační stížnosti nepřipustné ty důvody kasační stížnosti, které nebyly uplatněny v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač takové důvody mohly být uplatněny již v řízení před městským či krajským soudem. Vzhledem k tomu, že se městský soud v napadeném rozsudku držel žalobních námitek, je zřejmé, že v kasační stížnosti bylo možno přípustně uplatnit jen takové námitky, které by měly předobraz v námitkách žalobních. Rozsah právní a skutkové problematiky tak v řízení o kasační stížnosti proti nyní napadenému rozsudku nemůže být nijak širší, než tomu bylo v řízení před městským soudem.

[9] K uplatnění důvodů kasační stížnosti měla stěžovatelka (její zástupce) čas od 25. 8. 2014 (doručení rozsudku městského soudu) do 10. 10. 2014 (konec lhůty k doplnění kasační stížnosti). Dle názoru Nejvyššího správního soudu jde o dostatečně dlouhou dobu k doplnění kasační stížnosti ve věci, o jejíž povaze a složitosti musel mít zástupce stěžovatelky jasno. V žádosti o prodloužení lhůty nebylo nijak přiblíženo, proč by neměla být dosavadní doba 1,5 měsíce dostatečná k tomu, aby v ní zástupce stěžovatelky podnikl veškeré kroky nutné k podání projednatelné stížnosti, a to ve věci, se kterou byl tento zástupce seznámen již z řízení před městským soudem. Lze přitom poznamenat, že nedbalý rozvrh disponibilního pracovního času u advokáta nemůže být vážným důvodem ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. k prodloužení lhůty pro doplnění kasační stížnosti.

[10] Ani tvrzení o proběhlých volbách a tvrzení o projednání věci s orgány obce vzešlými z nových voleb Nejvyšší správní soud nepovažuje za vážný důvod. Dle § 107 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, platí, že dosavadní starosta v období ode dne voleb do zastupitelstva obce do zvolení nového starosty nebo místostarosty vykonává pravomoci starosty podle § 103; v tomto období vykonává své pravomoci též dosavadní místostarosta. Je to starosta, kdo dle § 103 odst. 1 zákona o obcích zastupuje obec navenek. Pokud tedy nebyl zvolen po volbách dosud nový starosta, nic nebránilo tomu stávajícímu, aby byl ve věci činný. Stěžovatelka navíc žádným způsobem nekonkretizovala, jakým způsobem by volby zabránily projednání věci a ani rámcově nepřiblížila, čeho by se mělo takové projednání týkat.

[11] Nejvyšší správní soud se zároveň pozastavuje nad tím, že žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti byla podána tak, že mu byla doručena poslední den původní lhůty stanovené k jejímu doplnění. Stěžovatelka se tak sama dostala do situace, kdy zamítavé rozhodnutí o žádosti nevyhnutelně vede k nutnosti kasační stížnost odmítnout, jelikož o výsledku posouzení žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti může být stěžovatelka informována až poté, co původní lhůta k doplnění již uplynula. Uvedené však jde plně k tíži stěžovatelky, která svou žádost mohla podat tak, aby o ní bylo možno rozhodnout před koncem původní lhůty, jelikož o všech důvodech v žádosti uplatněných mohla vědět již v okamžiku, kdy jí byl napadený rozsudek městského soudu doručen (k tomu srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 26. 9. 2007, č. j. 6 As 50/2007 - 156, dostupné z [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)).

[12] Žádost o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti byla zamítnuta, Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že podaná kasační stížnost neobsahuje vylicení důvodů, pro které je rozsudek městského soudu napadán, přičemž tato vada nebyla ani přes výzvu soudu odstraněna. Pro tento nedostatek není možno v řízení pokračovat, proto byla kasační stížnost odmítnuta dle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. O tomto důsledku byla stěžovatelka řádně poučena.

[13] O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož takové rozhodnutí o nákladech zákon předpokládá pro případy, je-li žaloba (kasační stížnost) odmítnuta.

[14] Stěžovatelka za svou kasační stížnost zaplatila soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, o jehož vrácení Nejvyšší správní soud rozhodl ve výroku IV. Dle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. V řízení o kasační stížnosti neproběhlo žádné jednání, soudní poplatek tak bylo třeba vrátit. Poplatek bude vrácen k rukám právního zástupce stěžovatelky JUDr. Radka Ondruše, advokáta se sídlem Bubeníčkova 42, Brno, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Tato lhůta vychází z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2014

JUDr. Radan Malík  
předseda senátu